

Az igazi Messiás kétszeri eljöveteléről.

A szenvedő és győzedelmes Messiás Szent Írások általi alátámasztottsága.

A Szent Írásokban rejtet, titkos (kódolt) kincsekről.

Ézsaiás 3:13 ...Népem! A te vezéreid hitetők, és ösvényeidnek útját elrejtik előled

Mindenekelőtt megkérek mindenkit, akinek a kezébe került ez a kis dokumentum, és hisz az egy Igaz Istenbe, és várja a Messiás, a Megváltó eljövetelét, hogy **elfogulatlanul olvassa végig a dokumentumot**, és erre különösképpen azokat az Izraeliták kérem, akik úgy gondolják, hogy még nem jött el az Igaz Messiás, de őszintén várják Őt. A következő oldalakon – mind a zsidó hívek, mind a keresztények – **olyan információkra fognak bukkanni, mely az életük gyökeres és jó irányú** (ha még nem lenne az) megváltoztatásához vezethet, amennyiben őszinte az Egy Igaz Istenbe vetett hitük, tisztességesek és elfogulatlanok. Kérem továbbá azokat akiknek lehetőségük van ezen- és a csatolt információk terjesztésére, hogy módosítások nélkül – , fénymásolva adják tovább olyanoknak, akik használt vehetik az itt ismertetett információknak. Amennyiben nem tudják, vagy nem merik ezt megtenni, de szeretnék, hogy az itt írtak másokhoz is eljussanak, azok akik megengedhetik maguknak és a amennyiben **csakis az Egy Igaz Isten (HaElohim) nevében** segíteni akarnak abban, hogy az itt közöltek másokhoz is eljuttassam, akkor kérem tegyék meg, mivel nekem jövedelmem nincs, ezért az én lehetőségeim igen korlátozottak (Megjegyzem, hogy itt csak pár napig tartózkodom).

Az első **nagy átvétel** ami a **Messiással** (a továbbiakban **Megváltó vagy Szabadító** is) kapcsolatban – egyes körökben – széles körben el lett terjesztve, az az, **hogy a Megváltó, vagyis az igaz hívek Szabadítója, hús-vér ember lesz és semmi több.** Nem, nem és nem! **Ez egy óriási hazugság. Az igaz Megváltónk** (minden egyes elkövetett bűnnel a bűnösök adósságát halmoznak fel az Istennel szemben, amiért – a bűnösnek – szenvedéssel kell fizetnie, hacsak egy szent életű teremtmény – akinek már nincs karmikus adóssága – nem fizeti ki helyette az adósságait, de mivel a szentség és a jóság csakis Istennek az ajándékai, így hát ez esetben is, a köszönet mindenek előtt az Istent illeti meg) **és Szabadítónk** (a bűnnek és anyagi javakhoz való kötődés csapdájából, a reinkarnáció – bűnösök számára – elkerülhetetlen érvényesüléséről) **csakis a Drága Szent Egy Igaz Isten, amint ez a tény alá van támasztva a Szent Írásokban is** (mind az Ószövetségben <"a betű szövetsége"> és az Újszövetségben <a szellem/lélek szövetsége> is. Szent Írások alatt a biblia meg nem hamisított részeit értem. Itt megjegyzem, hogy az igaz keresztények nem azért használják, az (Ó/Új)szövetség szavakat, mert a régebbit elavultnak tekintik, hanem azért mert az utóbbi, újabb keletű mint a régi, és mert **a régebbiben a hangsúly a külsőségeken volt, az újabbikban a lényeg viszont a belső átéléseken, a szívből való-, az Isten és teremtményei közötti belső viszonyon van a hangsúly. A régebbi a testi, az újabb a szellemi/lelki emberekkel, hívőkkel lett megkötvé.** **Az ember akin keresztül megnyilvánul az Isten (HaElohim) mint népének megmentője, csak eszköze a mennyei Atyáknak, de nem ő az igaz Megváltó, amint egy gépkocsi sem önmagának a vezetője, hanem az aki helyesen kormányozza azt** (a helytelenül, szabálytalanul kormányzót nem helyes sofőrnek, vezetőnek nevezni, maximum dilettánsnak). Ez igaz minden egyes más teremtményre, **kivéve az Isten** --- (**HaElohim** – elsődleges jelentése: **Elohim-nak a vezetője**) --- **első teremtményét, vagyis az Isten elsőszülöttjét, ki a Szent Írásokban Isten Fiának (Elohim – azt jelenti, hogy: „A legfőbb szellemi vezető égen és földön” => lásd a mellékelt piktogram/szimbolikus szótárat)** **van nevezve, Miért ez a kivétel? Azért mert Isten és az az áldott Egyetlen Fia** (tökéletesség, hatalom, tudás, stb.. tekintetében Ő egyedi, nincs Hozzá hasonló, mivel minden jóban fölöttébb áll minden más teremtménynek) **annymira Egyek, olyan tökéletes egységben élnek, hogy elválaszthatatlanok. Az Isten a Fián keresztül nyilvánul meg mindenben, az Atya a Fiúban van és a Fiú az Atyában** (valahogy hasonlóan ahhoz, amint egy moziban a mozivászonra **kivetített filmben** a kivetítő gép fénye és filmszalagon rögzített képek egyesülnek, EGYEK, egy egységet képeznek, mivel a fényben benne vannak a filmnek a képei és a filmszalag képeiben benne van a kivetítő gépnek a fénye, habár a kettő csak a filmben egyek, különben nem). **A Fiú soha nem állította magáról hogy Isten, szemben azzal, hogy tökéletes egységben él a mennyei Atyánkkal, és ez egyértelműen kiderül a következő újszövetségi versekből is:**

János 14:28 Hallottátok, hogy én azt mondtam néktek: **Elmegyek, és eljövök hozzátok.** Ha szeretnétek engem, örvendeznétek, hogy azt mondtam: **Elmegyek az Atyához; MERT AZ ÉN ATYÁM NAGYOBB NÁLAMNÁL.**

János 10:29 **Az én Atyám...nagyobb mindeneknél ... (vagyis Isten Fiánál is)**

Jelenések 3:14 ...Ezt mondja az Ámen...**AZ ISTEN TEREMTÉSÉNEK KEZDETE** (itt teremtménynek nevezi önmagát)

Kolósé 1:15 A ki képe a láthatatlan Istennek, **minden teremtménynek előtte született** (aki születik nem lehet Isten)

János 3:16... **[Isten] az ő elsőszülött Fiát adta, hogy VALAKI HISZEN Ő BENNE, EL NE VESSZEN.**

HANEM ÖRÖK ÉLETE LEGYEN

(Ebben a versbe és más helyeken, **Isten Fia elsőszülött abban az értelemben, hogy egyedi, hatalom, tudás, bölcsesség, dicsőség, tökéletesség, stb. tekintetében, vagyis nincs hozzá hasonló, mivel Isten, a Fiát, minden teremtmény fölé helyezte égen és földön**)

János 5:26 Mert a miként az Atyának élete van önmagában, akként **ADTA** a Fiúnak is, hogy élete legyen önmagában

Márk 13:32 Arról a napról és óráról pedig senki semmit sem tud, sem az égből az angyalok, **sem a Fiú, hanem csak az Atya.**

1 Korint. 11:3 ...minden férfiúnak feje a Krisztus (Megváltó); az asszonynak feje pedig a férfiú; **a Krisztusnak feje pedig az Isten**

János 20:17 Monda néki Jézus (helyesen: **JÁHÚSÁ**): Ne illess engem; mert nem mentem még fel az én Atyámhoz; hanem menj az én atyámfiaihoz és mondd nekik: Felmegyek az én Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és **az én Istenemhez,** és a ti Istenetekhez.

Máté 28:18 [Isten Fia mondta:]... Nekem **ADATOTT minden hatalom mennyen és földön.**

János 5:19 ... Bizony, bizony mondom néktek: **A FIÚ SEMMIT SEM TEHET ÖNMAGÁTÓL,** hanem ha látja cselekedni az Atyát, mert a miket az cselekszik, ugyanazokat hasonlatosképen a Fiú is cselekszi (lásd még **János 5:30-at is**)

János 7:28 ... **én nem magamtól jöttem,** hanem az küldött engem, aki Igaz, akit ti nem ismertek.

János 12:49 **Mert én nem magamtól szoltam, hanem az Atya, aki elküldött engem, ő parancsolta nekem, hogy mit mondjak,** és mit szóljak (világos, hogy az Istennek senki sem parancsol, és mások tanácsára sem szorul)

Máté 19:17 ... **Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, csak egy, az Isten. Ha pedig be akarsz menni az életre, tartsd meg a parancsolatokat.** (Látható, hogy a Fiú nem tartotta magát Istennek, és megkívánta híveitől, hogy tartsák az Isten parancsolatait)

János 10:30 **Én és az Atya egy vagyunk.** (lásd még: **Ján 17:11, 22/21, stb...**)

Zsolt 2:7 Törvényül hirdetem: Az Úr mondá nékem: **ÉN FIAM VAGY TE; én ma NEMZETTELEK téged.**

Most nézzünk egy pár őszösvetségi idézetet melyek Isten Fiára/fiára utalnak (vagy Istenre mint mennyei Atyánkra utalnak):

Jeremiás 3:19 ... Miképpen tegyelek téged a fiak közé... És azt végezém: HÍVJ ENGEM ATYÁMNAK, és ne pártolj el tőlem!
2 Sámuel 7:14 ATYJA LESZEK, ÉS Ő A FIAM LESZ, s amikor gonoszul cselekszik, megfenyítem őt férfihoz illő vesszővel ...
Hóseás 1:10 ... és leszen, hogy a hol az mondatott nékik: Nem vagytok az én népem, ez mondatik nékik: ÉLŐ ISTENNEK FIAI!
1Krónika 28:6 ... Fiad, Salamon építi föl házamat és udvaraimat, mert én őt fiamul választottam, én pedig atyja leszek neki.
Zsoltárok 2:7 ... Az Úr mondá nékem: ÉN FIAM VAGY TE; én ma nemzettelek téged.
Példabeszédek 30:4 Ki ment föl az égbe, és ki szállt le onnan? Ki fogta össze markába a szelet? Ki kötötte köntösébe a vizet?
Ki szabta meg a föld minden határát? Tudod-e, mi a neve, és MI A FIÁNAK NEVE?
Lukács 1:32-33 [Jáhúsá] nagy leszen, és a Magasságos Fiának hivatattik; és néki adja az Úr Isten a Dávidnak, az ő atyjának, királyi székét; És uralkodik a Jákób házában mindörökké; és az ő királyságának vége nem leszen!
Ézsaiás 63:16 Hiszen Te vagy Atyánk... TE, URAM, VAGY A MI ATYÁNK, MEGVÁLTÓNK...
5 Móz 32:6 Így fizettek-é az Úrnak: balga és értelmetlen nép?! NEM ATYÁD-E Ő, A KI TEREMTETT? Ő alkotott és erősített meg

Egyéb bibliai versek amelyek a Megváltóra és/vagy Isten Fiára utalnak:

Ézsaiás 44:6 Így szól az Úr, Izraelnek királya és megváltója, a seregeknek Ura:
En vagyok az első, és az utolsó, és rajtam kívül nincsen Isten

Ézsaiás 54:5 Mert férjed a te Teremtőd, seregeknek Ura az Ő neve, és megváltód Izraelnek Szentje...

Zsoltárok 110:1,4 Monda az Úr az én Uramnak: Ül az én jobbomon, a míg ellenségeidet zsámolyul vetem a te lábaid alá.
(Itt az eredeti héberben amit magyarul 'Uramnak' fordítottak az **Ladoni**, ami a valóságban itt „uraknak az Urát jelenti” - mivel a héber Adoni szó előtt levő lamed betű, egyebek mellett szimbóluma a következő szavaknak is: Isten, Király, úr, kalauz, tanító, hatalom, legfőbb, stb.) ... Pap vagy te örökké Melkhisdek rendje szerint.

Malakiás 3:1 Íme, elküldöm én az én követemet, és megtisztítja előttem az utat, és mindjárt eljön az ő templomába az Úr, a kit ti kerestek, és a szövetségnek követe, a kit ti kívántok; íme, eljön, azt mondja a Seregeknek Ura.

3Mózes 26:11-12 És az én hajlékomat közétek helyezem, és meg nem utál titeket az én lelkem.
És közöttetek járok, és a ti Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek.

2Mózes 33:7 Mózes pedig fogta a sátrat, és a táboron kívül vonta föl, messze a tábortól, és így nevezte el: gyülekezet sátra. Annak, aki az Urat kereste, ki kellett mennie a gyülekezet sátrához, a táboron kívül.
[Itt **Mózes a Megváltót jelképezi, és az alatt, hogy a sátrat, vagyis egyházát a táboron kívül helyezte, azt kell érteni, hogy a világi, istentelen közösségektől elkülönítette,** hiszen nem véletlenül van megírva, hogy az Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől. **Nincs megengedve, hogy Isten igaz hívei – a szellemi Izrael – a hitetlenek között éljenek.** Az Egyiptomból való kivonulás is az elkülönülésnek a szükséges voltát hivatott az igaz hívek tudtára adni. **Meggyőződésem, hogy az igaz hívek utolsó nagy kivonulása nemsokára újra el fog kezdődni (2018 közepéig).** Segítségül itt megjegyzem, hogy **Egyiptom az anyagi, fizikai világban élő szellemeket jelképezi, akik az anyagi dolgokhoz, javakhoz való kötődésük révén, hozzá vannak láncolva e világhoz, és a Fáraónak, vagyis a fizikai testnek a rabjai. A bibliában szinte fedetten a valóságban szinte minden történet a test és benne lakó rab-szellem közötti harcnak a különböző módszereit ábrázolja. Ha tudjuk azt, hogy Jerikó az olyan szellemi entitásnak a szimbóluma, melyet az anyag fed, az anyagiak által van okítva, döntéseiben az anyagi szempontok a mérvadók, és hogy az anyag a törvénytíprók fészkeinek van nevezve (Jerikó definíciójában az utolsó két héber betű), akkor teljesen más megvilágításban kerül Jerikónak az ostroma és falainak a leomlása is. Fontos megérteni, hogy az Isten legfőbbképpen jelképekben beszél híveihez. Miért? Azért, hogy akik igazán és őszintén keresik Őt, az Ő igazságát, és idejüknek/erejüknek java részét erre szánják, azok meg is találják a Szent Írásokban elrejtett kincseket, a többiek elől viszont ezek rejtve maradjanak (mivel érdemtelenek rá, mivel inkább az anyagi élvezeteknek a hajszolása hajtja őket, mintsem Isten és az Ő igazságának a keresése).** Meglátásom szerint, a hitetlenek világa a teljes összeomlás szélén áll, és mivel szinte kivétel nélkül majdnem mindenhol a sötétség uralkodik, az igaz hívek már nem tehetnek igazán semmit, maximum csak félrevonulhatnak, hogy csakis a Teremtő szent egy igaz Istent és áldott szent Fiát szolgálják. Az Isten megígérte, hogy amennyire hallgatunk hívó szavára, és elkülönülünk, és parancsai szerint élünk, akkor minden szükségletünkről Ő fog gondoskodni – 1Pét 5:7, 2Kor 6:16-17, Jel 18:4]

5Mózes 7:8 ... azért hozott ki titeket az ÚR [ISTEN] hatalmas kézzel, és azért szabadított meg a szolgaság házából, az egyiptomi fáraó kezéből, mert szeret titeket... [Itt az aláhúzott rész az emberi testet jelképezi]

1Királyok 19:19 Amikor elment onnan, megtalálta Elizeust, Sáfát fiát, amint tizenkét iga ökörrrel szántott, és ő maga a tizenkettedikkel volt. Illés odament hozzá, és ráterítette a palástját.
[Itt **Elizeus a Megváltót jelképezi, Illés meg keresztelő szent Jánost, aki megkeresztelte az Isten Fiát.** A héber szó mely által kódolva van a keresztelés a következő: **יֵשׁוּעַ** – ami azt jelenti, hogy az Istennek és Fiának az edénye teljes mértékben alá lett merítve. A héberben az előbbi héber szó előtt levő második és harmadik szó, azt jelenti hogy a Megváltó megjelent Illésnek]

1Krónika 8:25 Jifdejá, Penúél voltak Sásák fiai. [Ennek a versnek a kódolt, rejtett értelme a következő: Az élő Ige (Isten Fia) megmutatkozott és a kormányzó hatalom feláldozta ... A már említett szótárat használva, vissza tudják fejteni a többi részt?]

Eszter 8:1 Azon a napon adá **Ahasvérus király Eszter** királynénak **Hámánnak**, a zsidók ellenségének házáat, és **Márdokeus** beméne a király elébe, mert elmondotta Eszter, micsodája ő néki.

[Itt **Ahasvérus király a Megváltót jelképezi, Eszter a szellemi Izraelt, Hámánnak a materialistákat, a szellemi Izrael ellenségeit, és Márdokeus a szellemi Izrael szolgája**. Ebben a versben a zsidó szó a héber eredetiben két változatban van megadva (Qere-Ketiv)]

2Mózes 34:1 Ezután azt mondta az ÚR Mózesnek: Vágj **két kőtáblát, az előbbiekhöz HASONLÓKAT**, hogy fölírtam rájuk azokat a szavakat, amelyek az előző táblákon voltak, amelyeket széttörtél.

[**Az előbbi kőtáblák melyek szét lettek törve (mert a testi Izrael többsége nem tartotta be), a régebbi szövetséget jelképezik, az újabb két kőtábla az új szövetséget jelképezi. Azt hiszem mondanom sem kell, hogy itt is, Mózes a Megváltót jelképezi.**]

Zakariás 11:10-14 Akkor fogtam az egyik botomat, a jóakaratot, és eltörtem, **hogy fölbontsam szövetségemet, amelyet az összes néppel kötöttem. Föl is bomlott az azon a napon**, és így tudták meg a sanyargatott juhok, akik ragaszkodtak hozzám, hogy az ÚR dolga ez. Azt mondtam nekik: Ha jónak látjátok, adjátok meg béremet, ha pedig nem, tartsátok vissza! **És harminc ezüstpénzt fizettek béremül**. Akkor azt mondta nekem az ÚR: Dobd a fazekas elé! **Nagy jutalom ez, amelyre engem becsültek. Elvettem azért a harminc ezüstpénzt, és az ÚR házába, a fazekas elé dobtam.** (Máté 26:14-16, 27:3-10)

Jeremiás 31:31 ... azt mondja az Úr; és **ÚJ SZÖVETSÉGET KÖTÖK AZ IZRÁEL HÁZÁVAL ÉS A JÚDA HÁZÁVAL** (Ez az Isten Fiának és Megváltónak az első eljövetelekor történt meg)

Jób 33:28 Megváltotta lelkemet a sírba szállástól, és egész valóm a világosságban gyönyörködik.

[Az aláhúzott rész a szellemi Izrael számára lett megígérve, **melynek a Feje a Megváltó**. Az első héber szónak itt a következő a valódi értelme: **A Szellem mely a szolgáján keresztül nyilvánult meg, és okította a [rossz/élő lelkeket]**. A lélek szó az eredetiben két formában van megadva. **Az első esetben a rossz, törvénytíró lelkekről van szó (ez a Megváltó első eljövételére vonatkozik), a második eset szó szerint élő lelket jelent**, ami alatt a rendkívül érzelmes és nemes híveket kell érteni, kikben él az Isten Igéje, és mindenben az Isten főparancsolata szerint cselekednek, vagyis őket a szeretet mozgatja. A második eljövetelnél – azon áldott 1000 évben– amikor a Messiás fog uralkodni az egész földön,ők arra lesznek oktathatva,hogy hogyan szabaduljanak meg hibáiktól, láncaiktól]

Zsolt 2:2 Fölkerekednek a föld királyai, és a fejedelmek együtt tanácskoznak az ÚR ellen és **fölkentje** ellen:

Szaggassuk le bilincseiket, és dobjuk le magunkról köteleiket!

[Az aláhúzott rész az eredeti héberben egy vav betűvel végződik, **jелеzvé, hogy a Felkent át lett lyukasztva, vagyis az oszlopra szögezett Megváltóról van szó.**]

Zsoltárok 16:10 Mert nem hagyod lelkemet a Seolban; **nem engeded, hogy a te szented rothadást lásson**.

Zsoltárok 22:18/19 **Megosztoznak ruháimon, és köntösömre sorsot vetnek**

Zsoltárok 69:21/22 **Sőt ételembe mérget tettek, és szomszágomban ecettel itattak.**

Dániel 9:26 A hatvankét hét elmúltával pedig **kiirtják a Messiást, és senkije sem lesz. A várost és a szent helyet pedig elpusztítja a következő fejedelem népe**. Vége lesz mintegy vízőzön által, és eldöntött tény, hogy pusztán áll a háború végéig.

Zakariás 12:10 A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületességnek lelkét, **ÉS REÁM TEKINTENEK, A KIT ÁTSZEGEZTEK ...**

[A héber eredetiben, annak a szónak (רָאָה) a valódi értelme, meghatározása, melyet a Károli bibliában „átszegeztek”-ként fordítottak, a következő:**A SZERETETT/RÁGALMAZOTT/SZENVEDŐ/FELÁLDOZOTT (וְ) SZOLGA (וְ) MELY MEGMUTATKOZOTT(וְ), AZ IGE (וְ – Isten Fia, az Egyház Feje), AKIT OSZLOPRA (וְ) SZÖGEZTEK (וְ – az első és utolsó héber betű azért szerepel kétszer, mert pont van a "közepükben", így kettősnek kell tekinteni)**. Tehát akik tagadják azt, hogy Isten Fia, a Megváltó, első eljövetelekor oszlopra lett szögezve, azok vagy tudatlanok, vagy szándékosan félrevezetnek másokat, vagyis állhívek]

Ézsaiás 7:14 Ezért maga **az ÚR ad jelt** nektek: Íme, **a szűz fogan méhében, és fiút szül ...**

[Az 1Mózes 24:43-ban Rebeka hajadonnak van nevezve, ennek ellenére egyetlen Izraelita semmi kérdőjelezi meg, hogy szűz volt-e vagy sem. Viszont itt a Messiásukat még mindig váró testi Izrael, már kifogásolja ha valaki szűzként értelmezi/fordítja a héber

וְהָלַךְ szót. **Ha Rebeka szűz volt amikor Jákób felesége lett, akkor milyen – a Szent Írásokon alapuló – kizáró ok létezik, hogy itt ne tekintsük szűznek a versben idézet alanyt? Vagy milyen – a Szent Írásokon alapuló – kényszerítő körülmény létezik, hogy Rebekát szűznek kelljen tekinteni az 1Mózes 24:43? Hol itt a következetesség, a tisztesség, amikor egyik versben így, a másikban meg amúgy ítélik meg? Miféle Isteni jel lenne az, melyben egy közönséges fogantatásról lenne szó?]**

Ézsaiás 9:6-7 Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk, és **az uralom az ő vállán lesz. Így nevezik: Csodálatos Tanácsadó, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme! Uralma növekedésének és békéjének nem lesz vége Dávid trónján és királysága fölött, mert fölemeli és megerősíti azt jogosság és igazság által, mostantól fogva mindörökké...**

[**Hogyan lehet egy ember Erős Isten vagy Örökkévaló Atya(fejedelm)**? Aki emberi messiásra vár, az meg is fogja kapni az amit megérdemel. Az antikrisztus, vagyis az igaz Megváltó ellensége, nyílt karokkal fogja várni a híveit, hogy magával a poklok poklába rántsa mindazokat, akik nem hittek az igazságnak, hanem annál inkább bedőltek a mesemondóknak, mindenféle hazugságnak.]

Hageus 2:3, 7, 9 Ki van még életben köztetek, a ki látta ezt a házat az ő első dicsőségében? És milyennek látjátok ti most ezt? Avagy olyan-e ez a ti szemetekben, mintha semmi volna? ... és megöltöm e házat dicsőséggel, azt mondja a Seregeknek Ura ... Nagyobb léssen e második háznak dicsősége az elsőnél, azt mondja a Seregeknek Ura...

[A pontosság kedvéért a 9. versben az eredeti héberben nem a „második ház”-ról van szó, hanem „ez utóbbi ház”-ról (vagy utolsó).

Az eredetiben a 7. versben levő ház **בְּיָמָיו** úgy van meghatározva, hogy: A Teremtő/ Kormányzó (a szó elején levő héber He betű nem egy nyelvtani határozó konstrukcióra utal, hanem egy szellemi lényre), mely egy anyagi sátorban (testben) lakik, az Igaz. Tehát ITT NEM EGY EMBEREK ÁLTAL ÉPÍTETT FIZIKAI ÉPÜLETRŐL VAN SZÓ, HANEM A MEGTESTESÜLT MEGVÁLTÓRÓL VAN SZÓ, JELKÉPESEN BESZÉLVÉ Ő A HÁZ, AKI AZ EMBEREK TEREMTŐJE IS, ÉS EZ EGYÉRTELMESEN KIDERÜL A KÖVETKEZŐ בְּיָמָיו HÉBER SZÓBÓL IS, MELY ITT EGYÉRTELMESEN SZELLEMI ENTITÁSRA UTAL, NEM ANYAGIRA, AMINT KIDERÜL A TÖBBI VERSBŐL IS. KI GONDOLJA KOMOLYAN HOGY A SALAMON ÁLTAL ÉPÍTETT ANYAGI TEMPLOMNAK A DICSŐSÉGE KISEBB VOLT, MINT A BABILONI FOGSÁG UTÁN ÚJRAÉPÍTETT TEMPLOM, MELYBŐL MÁR HIÁNYZOTT A SZÖVETSÉG LÁDÁJA, A SZENT SZELLEM, AZ ÉGI TŰZ MEGNYILVÁNULÁSA, AZ URIM ÉS THUMMIM IS? MINDEN BECSÜLETES ÉS JÓL TÁJÉKOZOTT HÍVÓ BEISMERI, HOGY FIZIKAI ÉRTELEMBEN A MÁSODIK TEMPLOM DICSŐSÉGE JÓVAL ALULMARADT A SALAMON ÁLTAL ÉPÍTETT ELSŐ TEMPLOMHOZ VISZONYÍTVA. A MÁSODIK TEMPLOM DICSŐSÉGE NEM AZÉRT LETT NAGYOBB MERT ABBAN TÖBB ARANY, EZÜST ÉS EGYÉB DRÁGASÁGOK VOLTAK, HANEM AZÉRT MERT ABBA BE MENT A MESSIÁS. CSAKIS AZ ISTENNEK, A FIA TESTÉN KERESZTÜL MEGNYILVÁNULÓ DICSŐ JELENLÉTE TETTE AZ UTÓBBI TEMPLOMOT NAGYOBBÁ. AZ ISTEN NEM A KÜLSŐT NÉZI (amint teszik a testi emberek), HANEM A BELSŐT –..... az ember azt nézi, a mi szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van” - 1Sám 16:7]

Ézsaiás 61:1 Az Úr Isten lelke van én rajtam azért, mert fölkent engem az Úr, hogy a szegényeknek örömet mondjak; elküldött, hogy bekössem a megtört szívűeket, hogy hirdessek a foglyoknak szabadulást, és a megkötözötteknek megoldást;

Mikeás 5:2 De te, Efrátának **Betleheme**, bár kicsiny vagy Júda nemzetségei között, belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen; akinek származása a kezdetekig nyúlik vissza, az ősidők napjáig. (Máté 2:6)

Jeremiás 31:15 Így szól az ÚR: Kiáltás hallatszik Rámában, sírás és keserves jajgatás. Ráhel siratja fiait; nem akar megvigasztalódni a fiai miatt, hogy nincsenek.

[Itt a Heródes parancsára meggyilkolt csecsemőkről van szó, aki ezáltal, próbálta elpusztítani a megtestesült Messiást - Máté 2:16-18]

Zakariás 9:9 Örülj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Íme, Királyod jön hozzád, aki igaz és szabadító, alázatos, és SZAMÁRHÁTON ül, nőtény számár csikóján. (Máté 21:4-9)

[Ki tudja elképzelni, hogy napjainkban számárháton jönné az Igaz Messiás?]

Dániel 7:13-14 Láttam az éjszakai látomásban, hogy íme, AZ ÉG FELHŐIN jött valaki, olyan, mint egy emberfia. Az öregkorúhoz ment, és eléje vitték őt. És hatalom, dicsőség és uralom adatott neki, hogy minden nép, nemzet és nyelv őt tisztelje. Hatalma örökkévaló hatalom, amely nem szűnik meg, és királysága sem pusztul el.

[Az előbb idézett két ige is az Igaz Megváltó kétszeri eljövételére mutat rá. Amikor először jött el hozzánk, akkor **SZAMÁRHÁTON** vonult be Jeruzsálembe, viszont amikor visszatér, akkor az **ÉG FELHŐIN** és nagy dicsőséggel fog megjelenni a világ előtt.]

1Mózes 28:18,22 És fölkel Jákób reggel, vette azt a követ, melyet a feje alá tett, oszlopul állította, és olajat öntött a tetejére... És ez a kő, amelyet oszlopul állítottam, Isten háza lesz, és bármit adsz nekem, a tizedét neked adom (A Kő itt Isten fiát jelképezi, akit Isten felkent, hogy Izrael és a benne hívő egyéb népek, emberek megváltója legyen. Az "Isten háza lesz" részel lett megjövendő az igaz keresztény egyháznak, a szellemi Izraelnek a létrehozása, melynek a vezetője Istennek az elsőszülöttje, a Fia, aki támogatja az Egyházat. Az eredeti héberben a Kő a következőképpen lett meghatározva: A szellem, mely az anyagi sátorban a vezetője. Tehát itt egy szellemi Teremtőméről van szó aki Ura a Testnek és nem rabszolgája, mint a bűnös ember).

2Mózes 24:4 Mózes pedig felírta az Úrnak minden beszédét, és felkel reggel és oltárt épített a hegy alatt, és tizenkét oszlopot, az Izrael tizenkét nemzetsége szerint. (Az oltár az Isten Fiát, a 12 oszlop pedig a Megváltó 12 tanítványát-, apostolát jelképezi)

1Sámuel 29:11 Felkele azért Dávid embereivel együtt, hogy korán reggel elmenjen és visszatérjen a Filiszteusok földére. A Filiszteusok pedig felmenének Jezeélbe. (Dávid a Megváltót jelképezi, a visszatérés a második eljövételre utal, a Filiszteusok földje pedig az anyagi világot és a fizikai testben élőket jelképezi. Jezeél pedig a fizikai táplálékkal táplálkozókat jelképezi.)

4Mózes 24:17 ... Csillag származik Jákóbból, és királyi pálcá támad Izráelből; és általveri Moábnak oldalait ...

[A csillag szó az eredetiben: כֹּכָב aminek itt a visszafejtett értelme: AZ EDÉNY AMIBEN EGYÜTT LAKIK AZ ATYA ÉS A FIÚ, a "támad" szó az eredetiben: יָקַם ami azt jelenti, hogy ÉS MEGMUTATKOZOTT A MEGKÖTÖTTEKNEK, a "királyi pálcá" a fordítók és értelmezők helytelen alkotása, az eredetiben: שֵׁבֶט áll, aminek jelentése: ÉS FEL LETT ÁLDOZVA A SÁTORBAN MELYET MEGSEMISÍTETTEK vagy LÁNGOLT (ima közben) A SÁTORBAN MELYET MEGSEMISÍTETTEK, az "általveri" szó az eredetiben: יָמַח aminek valódi jelentése:

ÉS A TÖRVÉNYTIPRÓK, AZ ESZTELENEK, MEGÜTÖTTÉK/MEGGYILKOLTÁK A SZENVEDŐT.

Úgy gondolom itt teljesen világosan a Megváltó első eljövetelekor történetek lettek lelki szemeink előtt felvázolva. Az Isten csodálatos! Mindezeket elrejtette a világ sok bölcsé-, írástudója elől, és felfedte egy kis emberkének, egy kis koldusnak.]

5Mózes 1:23 És tetszett nekem ez a beszéd, és **vettem közületek tizenkét férfit**, minden törzsből egyet-egyet [Itt a "vettem" szó arra utal, hogy a Megváltó drága árat fizetett a 12 két tanítványáért, apostolért. A "törzs" szó nincs benne az eredetiben, az csak a fordítók és értelmezők helytelen alkotása, az eredetiben: **לְעֵדָתְךָ** áll, minek a valódi jelentése: **Mindannyian az életükkel fizettek, és szolgálói voltak a Szabadítónak.**]

1Mózes 49:10 Nem múlik el Júdatól a fejedelmi bot, sem a vezéri pálca térdei közül; míg eljő Siló, és a népek néki engednek [Itt mind az értelmezések, és ezért értelemszerűen mind a fordítások tévesek. Itt egyébként még megjegyzem, hogy **a Babiloni fogság óta, gyakorlatilag eltávozott Izrael fiaitól a fejedelmi pálca, és így amennyiben a testi Izraelnek igaza lenne abban, hogy a Messiás még nem jött el, akkor ez a prófécia hamisnak bizonyulna** (legalábbis amennyiben úgy értelmezik, amint a magyar Károli bibliában van fordítva), **ami azt jelentené, hogy az írástudók vagy meghamisították az eredeti héberben írtakat, vagy azt, hogy nem értelmezik helyesen az ebben a versben szereplő szavakat.** A héber eredetinek a következő e vers helyes értelme:

„NEM SZÚNIK MEG *AZ ÉGETÉS OTT AHOOL FELAJÁNLJÁK/VÁGJÁK/MEGSEMMISÍTIK/ELTÁVOLÍTJÁK* A MEGKÖTÖTTEKET [ÁLLATOKAT] (Itt tehát állat áldozatokról van szó. A Babiloni fogság óta a fejedelmi/vezér pálca gyakorlatilag eltávozott a testi Izrael fia közül, és amennyiben ez a vers helyesen lenne értelmezve a testi Izrael fiai által, és igazuk lenne a tekintetben, hogy az igaz Messiás még nem jött el, akkor ez a prófécia hamisnak bizonyulna, ami azt jelenti, hogy az írástudók és vezetőik vagy meghamisították az e versben írtakat, vagy tévesen értelmezik az eredeti héberben írtakat. A "/" jellel a héber tet betű szó-jelkép halmazába tartozó, idevonatkozó négy lehetséges szót adtam meg, melyek között – általános szabályként – beilleszthető az 'és' vagy 'vagy' szó, szövegkörnyezettől függően. A csillagok közé írt, és dupla vonalakkal aláhúzott rész, a héber **לְעֵדָתְךָ szónak a helyes értelmezése (melyet helytelenül általában jogarként, fejedelmi pálcaként értelmeznek), mely mind a történelmi tényekkel, mind a Szent Írások egyéb részeivel összhangban van), JÚDÁBAN (a továbbiakban három csillaggal választom el az egyes héber szavaknak megfelelő visszafejtett szövegrészeket), *** MÍG NEM JÖN EL, AZ IGAZ, AKI FEL FOGJA ÚJÍTANI A KÖTÖTT SZÖVETSÉGET (a Szövetség felújítása a héber **לְעֵדָתְךָ** szó utolsó három betűje által van kódolva)*** MELYET AZ ANYAGI SÁTORBAN LAKÓKKAL KÖTÖTT, AZOKKAL AKIK PRÓBÁRA VANNAK TÉVE, *** AKIK TANULMÁNYOZZÁK A MAGASZTOS/TÁPLÁLÓ/FELEMELŐ/GYŐZEDELME Isteni TANÍTÁSOKAT, MELYEK OLTALMAZNAK/ TÁMOGATNAK/EGYESÍTENEK.*** AMIKOR*** AZ Isten EDÉNYE (A FIA)*** ELJÖN,*** SILO/SILOH (az eredetiben két változatban van meg, Qere-Ketiv formában, ami az igaz Megváltó kétszeri eljövételére utal)***, AKI A FÉSZKÉBE GYÚJTJA A HÍVEKET*** AZOKAT AKIK IGAZAK AZ ÉGBEN ÉS A FÖLDÖN.”**

A **1. SILO / 2. SILOH** héber szavaknak, a következő az értelme: 1. **AZ Isten SZELLEME (A MEGVÁLTÓ) AKI HANGOSAN HÍVJA/TANÍTJA A TÖRVÉNYTIPRÓKAT/MEGBILINCSELTEKET** (ez az első eljövételre vonatkozik) 2. **AZ Isten SZELLEME (A MEGVÁLTÓ) AKI ELVISZI A KIPRÓBÁLTAKAT/SZERETTEIT/MUNKÁSAIT/MEGVÁLTOTTAKAT]**

Józsué (**Jáhúsá**) **4:4** Előhívta tehát Józsué azt a tizenkét férfit, akiket Izrael fiai közül választott, egy-egy férfit minden törzsből [Itt a következő a versnek a helyes fordítása/értelmezése: **Szólt az Isten Jáhúsának (a Fiának) arról a tizenkét férfiról, akik Izrael fiai közül lettek felállítva, a férfiakról akik választva lettek, hogy szolgálják az a Férfit, aki maga is választott, és szolgál,** *** **az Igaz (Isten Fia), akit elpusztítottak a romlottak, ott ahol megmutatta magát.** ***

A csillagok közötti rész, a vers utolsó héber szavának – **לְעֵדָתְךָ** – a valódi visszafejtett jelentése, amit a legtöbb bibliában tévesen törzsnek/nemzetségnek... szoktak fordítani (ezt a tévedést sok más helyen is elkövétték, pl. az előző versben is – **1Móz 49:10**).

Tehát az itt idézet versben a Megváltóról és 12 tanítványáról, apostoláról van szó.

Hogy mennyire mennyire megbízhatatlanok a fordítók, az abból is kiderül, hogy e vers fordításánál 23 bibliából 21-ben kihagyták két héber szónak a fordítását, ezzel is bizonyítván, hogy nem tudták az eredeti forrást helyesen értelmezni. Azok számára akik eddig türelmesen és figyelmesen elolvasták az eddig írtakat, elárulok egy „titkot”. **Szinte kivétel nélkül, ott ahol a héberben látják a**

következő két betűt valamilyen SZÓNAK AZ ELEJÉN: **יהי** **éppen így ebben a formában, vagyis úgy, hogy a Yod betű**

alatt, kb. a közepén (vízszintes síkban) van egy pici pontocska, amennyiben a kontextus nem zárja ki, akkor ezek elsődleges értelme a következő: Az élő Ige, az Isten. A héber eredetiben több mint 6000 szó van, melyek ezzel a két/három (a pontocska miatt a Yod betű megduplázódik, vagyis egyenértékű a három Vav-Yod-Yod betűkkel) betűből álló kombinációval kezdődik (a magánhangzókra vonatkozó pontozásokat ignorálva). Ez a "betájolódás" sokat segíthet a kódolt információk helyes értelmezésében.]

1Mózes 32:24,28,30-31 Jákób pedig egyedül maradt és **tuszkodott vele EGY FÉRFIÚ**, egész a hajnal feljövételéig... Erre azt mondta: **Nem Jákóbnak hívnak ezután, hanem Izraelnek, mert küzdöttél ISTENNEL és emberekkel, és győztél...** Jákób pedig azt a helyet **PENIÉLnek** nevezte, ezt mondván: **láttam Istent színről színre, és megszabadult a lelkem (valódi értelme: megmenekült az élő lélek)...** **A nap már fölkelt, amikor PENÜÉL elment (átment), ő pedig sántított a csípőjére.**

Hóseás 12:3-4 Anyja méhében sarkon fogta bátyját, és mikor erős volt, **küzdött az ISTENNEL. Küzdött az ANGYALLAL és legyőzte;** sírt és könyörgött néki. **Béthelben találta meg őt,** és ott beszélt velünk.

[Az előbb idézett versekben alkalmazott jelképek, szimbólumok magyarázata: „**EGY FÉRFIÚ**” jelképezi az **Isten Fiát** aki az ószövetségi időkben Izrael igaz prófétáin – szolgálóin – keresztül nyilvánult meg, kik ellen a testi Izrael harcolt és/vagy ellenálltak nekik, nem hallgattak rájuk, hanem annál inkább hallgattak a hamis prófétákra, kik a nép vesztére voltak. Tehát az első esetben a testi Izrael küzdött az **Isten Fia** ellen, aki **emberi formában** nyilvánult meg az anyagi világunkban (ezért van a 24. versben Férfiként azonosítva). Az hogy, „**küzdöttél ISTENNEL**” azt jelenti, hogy a Férfiban, tehát Isten Fiában, benne volt/van az Isten, így tehát az Isten Fiában, aki emberi testet öltött magára, és ezért az újszövetségben is, nemcsak az Isten Fiának, hanem az ember Fiának is van nevezve, benne lakott/lakik az Isten, ezért az ember Fiában, vagyis a testében, nemcsak az Isten Fia volt benne, hanem maga az Isten is. **Ezért mondta Tamás (a Megváltó egyik legszepleptikusabb, leggyanakodóbb tanítványa) a szent szellem által, hogy: „én Uram (itt a Fiúra utalt) és én Istenem”** – János 20:28, és írta Dávid, hogy: „**Monda az Úr (Isten – a יהוה <Jáhúv> héber betűkkel**

jelképezve) az én Uramnak (Isten Fia – a לַדוֹנִי <Ládoni> héber betűkkel kódolva, aminek a valódi jelentése: „urak Urának” – mivel a héber szóban jobbról az első betű "lamed" szimbóluma az olyan szavaknak mint Király, Úr, Tanító, pásztor, stb... és az utána levő héber "Ádoni" szó nemcsak urat, hanem urakat is jelent, amennyiben a megfelelő kontextusban van beágyazva. Hogy egyes vagy többes számban kell-e értelmezni, az a szöveggörnyezettől és a "ragozásoktól" függ) – Zsoltárok 110:1. Továbbá a „küzdöttél ISTENNEL” szövegrésznek két értelme van: 1. Az egyik szerint a testi Izrael Isten ellen küzdött és 2. A másik szerint a szellemi Izrael Isten oldalán küzdött. Ez a dualitás érvényes az itt idézet versek más szövegrészeire is, mint pl.: Izrael, emberekkel "és győztél", stb. Az összes lehetőség részletes taglalása több oldalt venne igénybe, ezért törekedve a lényegre, a tömörségre, ezen lehetőségek részletes ismertetését mellőzöm (aki szorgalmasan, őszinte hittel és tisztességesen keres, az ismertetett – eddig titkos – héber szimbólumszótár segítségével maga is képes lesz boldogulni, ha a megfelelő időt és fáradságot nem kímélve rá szánja magát, hogy mélyebbre ásson az Isten kincseshányájában). A hely ahol Izrael először találkozott a Megváltójával, az igaz Messiással, Peniélnek lett elnevezve, ami dekódolva a következőket jelenti: „A Szellem mely megmutatkozott/megnyilvánult az anyagban, az Isten, a Legfőbb Vezető.” A 31. vers elejét, mit dupla vonalakkal húztam alá, saját magam fordítottam, mivel több mint 20 bibliát átnézve, sajnos meg kellett állapítanom, hogy egyik sem fordította le helyesen a kritikus részt. Feltehető a kérdés vajon miért van az, hogy a 30-as versben a találkozás helye PENIÉLnek van nevezve, majd a következő versben, miután már felkelt a Nap, PENÚÉL-ről olvasunk? A válasz nagyon egyszerű és rendkívül fontos is. A Nap – itt – Isten Fiának a szimbóluma, a felkelés a feltámadásnak a szimbóluma, és a 31-es vers első két szavából egyértelműen kiderül, hogy Isten Fiáról van szó, akit az Isten feltámasztott, mivel az első 4 héber betű szó szerint itt a következőket szimbolizálja: Az Élő IGE ki fel lett áldozva és el lett temetve. Ezek után nem csoda, hogy PENÚÉL jelentése: „A szellem mely megmutatkozott az anyagban, KIT (OSZLOPRA SZÖGEZTEK, A LEFŐBB VEZETŐ” (a különbség a két szó között a héberben csak egy betű: a középső betű PENIÉL esetében a Yod, ami egyebek mellett az Istent is jelképezi, PENÚÉL esetében a Vav, melynek egy pont van a közepében, ami a kódolásban azt jelenti, hogy az a betű megkettőződik, vagyis nem egynek, hanem kettőnek kell tekinteni, és a Vav betű egyebek mellett (fa)oszlopot, akasztást, átdöfést és szöveget is jelképez), vagyis PENIÉL az Istenre, és PENÚÉL az Isten Fiára utal, kik egy Emberi testben voltak EGYÜT. Ez a felállás, vagyis két szellem, egy testben, a Jelenések könyvének a 11. fej. ismertetett két tanú esetében is meg lesz. A testi Izrael, amikor látta, hogy a Megváltó ANYAGI TESTE el lett pusztítva azt gondolta, hogy győzött, valójában pont akkor vesztettek, és mindazoknak a sorsa meg lett pecsételve, akik a Megváltó (az Igaz Messiás) halálát kívánták, akik gyűlölték Őt, mit ékesen bizonyít a 70-es évben történt római hadsereg csapása, mely katasztrofálisan végződött Izrael számára, és gyakorlatilag a zsidó állam megszűnéséhez vezetett, minek következtében a zsidók szétszóródtak az egész földkerekségen. Szóval, a testi Izrael nem győzött, hanem valójában vesztett. A szellemi Izrael látszólag vesztett, de valójában győzött. Napjainkban is, nemcsak a testi Izrael, hanem a világ összes testi embere a látszat bűvös csapdájában él, és nem képesek orruknál tovább látni. Mik az itt ismertetett tények további bizonyítékai? A 30-as versben az a szöveg, hogy „színről színre” három héber szó által van kódolva, és a következőket jelenti:

" *** A Szellem/Ige mely megmutatkoz(ott/ik) az anyagban mindkét síkon (fizikai és szellemi)***, a rabságban levőknek (megkötözötteknek), azoknak akik az anyagon (poron) keresztül nyilvánulnak meg, akik kegyetlenek mindkét síkon (romboló, hálátlan és érzéketlen mivoltuk miatt)". A három csillag közötti rész, a héber "פָּנִים - Panim" szónak (amit a magyar bibliákban Arc-ként szoktak fordítani) az elsődleges értelme. A Hóseás 12:3-4 részben ismét észre lehet venni, hogy a két versben ugyan arra a személyre, a Szerző hol Isten-ként, hol Angyalként (ami küldöttet jelent) hivatkozik. Az előzőekben írtakból és az idézet részekből, minden tisztességes, értelmes és elfogulatlan ember beláthatja, hogy a Férfi, az Isten és az Angyal, vagyis a Küldött, a Megváltóra, Jáhúsá földi életére, első eljövételére (megtestesülésére) utalnak.]

A Bírák egész 19 fejezete, jelképes beszéd által, ugyancsak a Messiásra, Izrael Megváltójára és Szabadítójára mutatnak. Itt a Lévita az Istent jelképezi, aki Megváltóként a Fián keresztül csak ideiglenesen tartózkodott az emberek között, emberi testben. Ezért van jövevénynek nevezve. Az, hogy „ágyas nőt szerzett magának”, arra utal, hogy megvett, vagyis Egyiptomból kiváltott, Megváltott egy olyan népet, mely hallgatott az Ő hívó szavára és követte Őt, engedelmeskedett neki. A nő a bibliában a legtöbbször valamilyen egyházat, hívő közösséget jelképez. Az eredeti héber forrásból, kiderül hogy a Lévita „nője”, olyan „nő” volt, ki hozzá volt láncolva az anyagi javakhoz (ezt jelképezi az ágyas nő, akit mindaddig nem lehet feleségül venni, míg jobban vonzódik bármi máshoz, mint potenciális férjéhez, vagyis az Istenhez). Vagyis először a Megváltó egy testi ösztönöktől vezérelt egyházért, hívő közösségért – az anyagi javakhoz kötődő, vonzódó hívekért áldozta fel magát. Másképpen a Megváltó a drága vérével fizetett, hogy bűnös, de Isten léteiben hívő embereket kiváltson a nyomorult állapotukból, rabságukból, tudatlanságukból, az anyagi javakhoz/léthez való kötődés erős láncából. Az, hogy „Paráználkodék pedig nála az ő ágyasa és elméne tőle atyjának házához”, azt jelenti, hogy az Egyiptomból Isten által kihívott hívek, hátat fordítottak a Megváltójuknak és Szabadítójuknak, és az anyagi javak felé fordultak, az anyagi jólétük megteremtésére törekedtek, azt célozták elérni. A „felkelvén” szó (3,9 vers) a héberben, itt a következőket jelképezi: „Az élő IGE és az Isten, megmutatkoztak azoknak akik kötve vannak <az anyagi javakhoz való kötődésük, vonzódásuk révén>”. Tehát it az Ige (Isten Fia) testet öltött(a négy hónap valójában négy időszak, vagyis az ötödik időszak elején történt a megtestesülés, amint a 8-9 versből is kiderül, ahol az 5. napon „kell fel” a Férfi, itt az Isten Fia). „Szolgája” az Isten Fiára utal, ki Istent szolgálja, és a szamarak az okatlan (testi, érzéki) hívek két táborára utalnak, a zsidó és nem zsidók közül valókra, akik hozzá vannak láncolva az anyagi síkhoz, úgy fizikai (testi szükségletek/élvezetek révén) mint szellemi síkon (a szellem szabad, korlátoktól mentes megnyilvánulását, korlátozzák a testnek a kötelékei, pontosabban a szellem a testhez és anyagiakhoz való kötöttsége).

Az ugyancsak a 3. versben előforduló „VISSZAVIGYE” szó, a héber eredetiben két speciális formában van megadva (úgynevezett Qere-Ketiv formáról van szó), és a két formában a következők vannak elrejtve: 1. „A szellemek Legfőbb Vezetője, az Isten, a száműzött/fogságban levő szellemekkel lakott (az anyagra támaszkodókkal...)” 2. „A szellemek Legfőbb Vezetője, az Isten, újból lakot (az anyagra támaszkodókkal...)”. Az első eset világosan a Megváltó első eljövételére utal (Qere – olvasott forma), és a második viszont az előttünk álló második eljövételre utal (Ketiv – írott forma).

A 18. versben írtak is, mint például: „Júda Bethlehemében voltam”, világosan mutatja, hogy itt a Megváltóról és Isten Fiáról van szó, ki test szerint Bethlehembe és Júda törzsébe született (Mikeás 5:2, Máté 2:1). Ugyanitt az a szövegrész, hogy „... most az Úr házához megyek, és nincsen senki, a ki házába fogadna engem”, két dologra mutat rá. Az egyik az, hogy az említett „most” nem a Megváltó földi életének egy pillanatára utal, hanem az eltávozása utáni pillanatra, amikor az Atya és a Fiú a mennyek

országából irányították/irányítják a híveiket, az Egyetlen Igaz Egyházat (amit ma a világ keresztény egyháznak nevez és vél, vagy a testi Izrael által alkotott Izraelita hitközség nem tartoznak a szellemi/lelki Izraelhez, az Isten Egyetlen Igaz Egyházához, de bárki tartozhat, amennyiben az életében az egy igaz Istent ÉS áldott szent Fiát teszi az első helyre, és nem a romlott egóját, nem a testét, vagy egyéb bálványokat, melyek az istenük, vagyis legfőbb vezetőjük), melyet a szellemi Izrael közösségéhez tartozó hívek alkotják. Ez onnan is kiderül, hogy a versben írt „az Úr házához megyek”, nem a zsidók által épített anyagi templomra utal, amely a Megváltó földi tartózkodása alatt pont Jeruzsálembe volt, és mely városban akkor a Megváltó számos alkalommal bement, viszont a „most” pillanatában Jeruzsálemet elkerüli, mivel ott idegenek laknak, és nem Izrael fiai, amint ez a 12 versben írt: „...idegenek városába, a hol senki sincs az Izráel fiai közül” szövegrészből is kiderül. Mivel a „most” pillanata a Betlehemi születés után volt („Júda Bethlehemében voltam”), és mivel a Megváltó földi életében nem került Jeruzsálemet, világos hogy itt csakis a távozása utáni (a feltámadása utáni) időkre utal, pontosabban a 70-es év utáni időszakra, amikor a római hadsereg szinte a földdel tette egyenlővé Jeruzsálemet, és amikor a második században megtiltották a zsidóknak, hogy betegyék a lábukat Jeruzsálembe, így tehát csak idegenek (pogányok) lakhatták. Tehát ebben a fejezetben még Jeruzsálem elpusztítása is meg lett jövendőlvé. Az Úr Háza a 18 versben a szellemi Izrael által alkotott hívő közösséget, Egyházat jelenti, mely nem anyagi, hanem szellemi/lelki és az igaz hívek szívében van. Ezért van világosan megírva az újszövetségben, hogy: „... Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, a mint az Isten mondotta: Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nékik Istenük, és ők én népem lesznek” – 2Korinthus 6:16 (lásd még: 1Kor 3:16-17, 6:19)

A másik dolog amire rámutat a „nincsen senki, a ki házába fogadna engem” szövegrész, az nem más, mint az egyház hanyatlása, a végidők hitehagyása, amikor a „hívek” már csak formálisan azok, mivel az Isten és Fiának mindenek előtt/fölött való szeretete helyet, átadták magukat a karnális, testi élvezetek szeretetének, az anyagi jólét hajszolásának, világi ambícióik/terveik teljesítésének, a test szüntelen szolgálására, oltalmazására, kényeztetésének, óhajai mindenek előtt való teljesítésére. Tudják, hogy a bibliában az emberi hús-vér test egyebek mellett Baálnak van nevezve? Bizony, az emberi test a baál. Nézzünk egy idézetet és azt is, hogy hogyan van kódolva, elrejtve az avatatlanok szeme elől az előbb ismertetett igazság:

Bírák 2:11 És gonoszul cselekedtek az Izráel fiai az Úrnak szemei előtt, mert a Baáloknak szolgáltak.

Az eredeti héberben a „Baáloknak” szó a következőképpen van írva: **הַבְּעָלִים**

A hébert betűket jobbról balra kell olvasni, és itt a következőket jelképezik (lásd az általam ismertetett idevonatkozó szótárat): He (az első betű jobbról – 1) ==> KORMÁNYZÓ/VEZETŐ, Bet (2 – mivel van egy pont a közepében kettőnek/duplának kell tekinteni) ==> SÁTOR + LAKIK, Ayin(3) ==> SOKASÁG, Lamed(4) ==> (MEG)KÖTÖTT, a szavak végén levő Yod(5) és Mem(6) NEM TÖBBES SZÁMOT, HANEM DUALITÁST JELENT, PONTOSABBAN AZT HOGY A SZÓ/FOGALOM MELYHEZ RAGASZTVÁ LETT, ÉRVÉNYES FIZIKAI ÉS SZELLEMI SZINTEN IS, VAGY HOGY ÉGEN ÉS FÖLDÖN LEVŐ DOLOGRÓL VAN SZÓ. Tehát a „Baáloknak” szó az eredeti héber betűk jelképrendszere szerint, a következőképpen van definiálva: A kormányzó sátor (a test), melyben lakik a megkötözött sokaság, mely kötött mindkét értelemben (fizikai => a testi szükségletek kielégítésének az igénye, kényszere miatt és szellemi => a szellem testhez való láncolása, börtönbe való zárása révén). Legegyszerűbben a baál szó, úgy van meghatározva, hogy: A sátor, melyben a megkötött sokaság lakik (vagyis a test).

Az 1Mózes 20:3 és más helyeken, a emberi test nemcsak Baálnak van nevezve, ami urat jelent, hanem az emberi szellem feleségének is van nevezve jelképesen (a vers utolsó előtti héber szava, mely után – ugyancsak az eredetiben – következik a Baaál szó), és ennek az értelme csak annyiban különbözik a Baál előbb ismertetett jelentésétől, hogy itt az a szellem mely az emberi testben van és ahhoz van kötve, láncolva, nemcsak lakik ebben a testben, hanem még sötétségben is jár, perverz, sülyved, vagyis degenerálódik. Csoda e ezek után, hogy a Baál szónak a fordítása, értelme: Úr, mester, kapitány, férj. A bibliákban ahol sokszor az Isten egyik leggyakrabban használt titulusa szerepel, **יְהוָה** (JÁHÚÁ), mit gondolnak mivel helyettesítették a sátán egyházakba beszivárgott ügynökei? Pont az Úr szóval, ami alól nem kivétel még az Izraelita egyház sem, náluk a különbség csak annyi, hogy írásban meghagyták ami írva lett, de kiejteni nem ejtik ki a **יְהוָה** szót, hanem helyette héberül Urat mondanak. Az Úr szót kanaáni nyelvre fordítva pont Baaál. Közvetetten és fedetten tehát az Istenre való bibliai hivatkozásokat, sok helyen, felcserélték az emberre való hivatkozással, pontosabban az emberi testről van szó, aki a hitetlenek számára a legfőbb vezető, az ő istenük és bálványuk, és az Isten ellensége, amint világosan írva van az újszövetségben (Róma 8:7 „... a test gondolata ellenségeskedés Isten ellen”). Tehát Isten állítólagos egyházaiban, teljesen elfogadott lett a bálvány imádás, a Baál dicsérete, magasztalása, szolgálása. Csak napjainkban nem Baaálnak nevezik, hanem Úrnak, ami a Baaál szónak az egyik jelentése. Az emberi/anyagi testet jelképezi a **בְּעִלְיָל** (Béliál) szó is, mely a 22-es versben fordul elő, és mely a következőként van meghatározva: A sátor melyhez kötve vannak a teremtmények, a megkötözött sokaság (akik az anyagi síkhoz kötődnek).

A 25. versben az emberek akik nem akartak a Férfira (Istenre) hallgatni, azon Izraelitákat jelképezi akik nem fogadták a szívükben az Isten és Fiának az üzenetét, nem hittek igazán, maximum csak formálisan vagy sehogy sem, tehát lényegében ateisták voltak. Ezért a Férfi fogta ágyasát (a hűtlen, formális, romlott „hívőket”, akik ott voltak a templomban, ott pózoltak mint hívők, de nem voltak azok), és kivitte őket a kint levő embereknek, vagyis a hitetleneket, kirekesztette az Egyházból (szellemi sík), a templomból (fizikai sík) és átadta őket a törvénytípró, Istentagadó, ateista tömegnek (ezek már nem csak Izraeliták, hanem – itt – a világ ateistáiról van szó), akik megtépték, meggyalázták és megszégyenítették őket, majd reggel feléledtek őket (az Izraeliták emancipálása az első és második eljövétel előtt), ***** hogy mikor reggel megjelenik a Fény (Megváltó) felemelkedjenek (a fizikai létről a szellemire) és menjenek haza (a Mennyek Országába). A csillagos résztől írtak egyik általam tanulmányozott bibliában sincs helyesen értelmezve/fordítva, mivel itt is speciális formában (a kettős Qere-Ketiv változatokról van szó) van kódolva a „felemelkedés” szó, melynek két változata van, és az egyik a Megváltó első eljövetele utáni esetre érvényes (összekapcsolva a következő héber szóval), a másik a második eljövétel utáni időre vonatkozik (a különleges 1000 éves

Messianikus földi időszakról van szó). Az első változatnak (**קֵרֶה** - Qere) az egyik jelentése: Az edény melyben azok laknak akik tanulmányozzák az Isten törvényeit és hisznek. A második változatnak (**כֵּתִיב** - Ketiv) a jelentése ugyan az mint az első kivéve azt, hogy edény helyet sátor van. Mind az edény, mind a sátor a szellem bázisát, tartózkodási helyét jelképezi. Az edény azért edény az első eljövétel után mert még csak anyagi, vagyis az igaz hívek, még csak egy anyagi testben vannak (az első és második eljövétel között), és az elérendő cél az anyagi test felcserélése egy szellemire, mely a szellem sátra lesz, ezért ez a változás a szellem fejlődésének a szemszögéből nézve felemelkedés jelent, az anyagi színtről, egy magasabb létforma szintjére, mely szellemi. A Megváltó második eljövetele után a hívek már nem egy anyagi testben (edényben) lesznek, hanem egy

szellemiben (sátor), és itt már az lesz a feladat, hogy a földi szellemi sátorból feljussanak, felemelkedjenek a Mennyei szellemi sátorban, mely a legmagasabb rendű létforma amit teremtmény elérhet. A Mennyei dolgok tökéletesek és ezért örökké léteznek, a földiek nem, ezért csak átmenetiek, és elsődleges rendeltetésük az, hogy előmozdítsák az Isten különböző teremtményeinek a szellemi fejlődését. Az első esetben győzedelmeskednünk kell az anyagi síkhoz való kötődés erős láncai fölött, míg a másodikban ki kell küszöbölnünk a még bennünk levő hibáinkat és tudatlanságunkat.

A 28-as versben a „*****Kelj fel és menjünk el**” szövegrész arra mutat rá, hogy miután az Izraelita hitközség hitehagyott tagjai a történelem folyamán sokszor meg lettek büntetve és gyalázva (az „**ott rogyott össze**” és „**az ő ágyasa, ott feküdt elterülve**” szövegrészek ezt jelképezik), így lelki értelemben holtakhoz hasonlóvá váltak (érzéktelenek lettek, meg lett keményítve a szívük), amikor a Megváltó először jött el a földre, ***akkor meg lettek szólítva, megtérésre és bűnbánatra lettek megszólítva, az igaz Isten helyes követésére lettek tanítva, hogy szabadulni tudjanak a anyagiakhoz való kötöttség erős rabláncából, ebből a rabok és törvénytírók számára fenntartott anyagi világból, hogy Istenhez, a Mennyei Országába jussanak, az igaz otthonunkban. „De az nem felelt néki” (28. vers) szövegrész arra mutat rá, hogy az Izraeliták többsége nem hallgatott az egy igaz Messiás, az Isten hívó szavára, mikor a Fián keresztül meg lettek szólítva. „Ekkor feltette őt a számarra” rész azt jelképezi, hogy a hitetlenek át lettek adva a testnek(melyet a számár jelképez), hogy az anyagi test uralkodjék rajtuk, „az vigye őket” - a kívánságai révén -, amerre csak akarja. Hogy „felkelt a férfiú, és elment hazájába” azt jelképezi, hogy az Isten Fia visszatért a Menyben. Végül a 29. versből az derül ki, hogy a hitetlenek meg lettek büntetve, szét lettek szórva, és ekkor 12 részre lettek osztva. Az előbb írtakat az is megerősíti, hogy mindezek akkor történtek „a mikor nem volt király Izraelben” (1 vers), és ez teljesen igaz a Megváltónk első eljövételére is, mert akkor a rómaiak uralkodtak fölöttük (habár vallási ügyekben, szinte teljes szabadságot élveztek). Az itteni és egyébként az egész dokumentumban írtakkal kapcsolatban, nem tudok jobb tanácsot adni, mint a Bírák 19. feje. a szerzője, aki a fejezet végén azt tanácsolja olvasóinak, hogy „Gondolkodjatok e dolog fölöl, tartsatok tanácsot és beszéljétek meg.”

Bírák 20:10 ==> Innen az deríthető ki, hogy az Isten azért teremtette Izrael, a Fiát (első teremtményét) és küldte a világba (melyet a testi Izrael jelképez, aki a Messiásra, a Szabadítóra vár, hogy szabadulást nyerjenek az anyaghoz való kötöttség súlyos rabláncából), hogy fenntartsa és szaporítsa az életet, hogy vezesse és tanítsa a teremtményei, hogy legyenek igazak, őszinték, tiszták és a vigasztalásuk a szeretett legyen, hogy örvendezzenek az Isten(ben/nek) és az Isten a teremtményei(ben/nek).

Zsoltárok 78:35 Eszükbe jutott, hogy Isten a kösziklájuk, és a felséges Isten a megváltójuk.

Hogy tovább ne raboljam az idejüket, akiket behatóbban érdekelnek a Megváltóval kapcsolatos versek, információk, azok számára ajánlom, hogy az eredeti héberben (az általam ismertetett szótár segítségével) tanulmányozzák a következő listában szereplő verseket, ahol a בְּקֶרֶת héber szó fordul elő, és melynek elsődleges jelentése (ne feledjék az aktuális jelentést mindig a szövegkörnyezet határozza meg) a következő: **A Sátor melyben van a Fiú sátra, mely a felvilágosultak fészke** (Vagyis a Fiú az Atyában van és a hívei a Fiúban lakoznak). Továbbá ajánlom még akiknek van számítógépük vagy megfelelő konkordanciájuk, hogy tanulmányozzák azokat az igéket, ahol a 7626-os strong számmal számozott szavak (alap: שִׁבְטִי) szerepelnek, mely a legtöbb helyen a Megváltóval kapcsolatos versekben fordul elő (kevés kivétel azért akad), és mely igen változatos értelemmel rendelkezik. Itt a lista: 1Móz 19:27, 1Móz 20:8, 1Móz 21:14, 1Móz 22:3, 1Móz 24:54, 1Móz 26:31, 1Móz 28:18, 1Móz 29:25, 1Móz 31:55, 1Móz 40:6, 1Móz 41:8, 1Móz 49:27, 2Móz 7:15, 2Móz 8:20, 2Móz 9:13, 2Móz 16:8, 2Móz 16:21, 2Móz 16:21, 2Móz 24:4, 2Móz 29:39, 2Móz 30:7, 2Móz 30:7, 2Móz 34:2, 2Móz 34:4, 2Móz 36:3, 2Móz 36:3, 3Móz 6:12, 3Móz 6:12, 3Móz 6:20, 4Móz 9:21, 4Móz 14:40, 4Móz 22:13, 4Móz 22:21, 4Móz 22:41, 4Móz 28:4, 5Móz 16:7, 5Móz 28:67, Józs 3:1, Józs 6:12, Józs 7:14, Józs 7:16, Józs 8:10, Júd 1:6, Júd 1:9, Júd 1:19, Júd 1:19, Júd 1:19, Júd 1:20, 1Sám 1:19, 1Sám 5:4, 1Sám 9:19, 1Sám 15:12, 1Sám 17:20, 1Sám 19:2, 1Sám 19:11, 1Sám 20:35, 1Sám 25:37, 1Sám 29:10, 1Sám 29:10, 1Sám 29:11, 2Sám 11:14, 2Sám 13:4, 2Sám 13:4, 2Sám 24:11, 1Kir 3:21, 1Kir 3:21, 1Kir 17:6, 2Kir 3:20, 2Kir 3:22, 2Kir 10:9, 2Kir 19:35, Ézs 5:11, Ézs 28:19, Ézs 28:19, Ézs 37:36, Ézs 50:4, Ézs 50:4, Jer 20:16, Ezék 12:8, Ezék 24:18, Ezék 24:18, Ezék 33:22, Ezék 46:13, Ezék 46:13, Ezék 46:14, Ezék 46:14, Ezék 46:15, Ezék 46:15, Zof 3:5, Zof 3:5, Zsolt 90:5, Zsolt 90:6, Zsolt 90:14, Zsolt 92:2, Zsolt 143:8, Péld 27:14, Jób 1:5, Ruth 3:13, Préd 10:16, Préd 11:6, 1Krón 23:30, 1Krón 23:30, 2Krón 13:11, 2Krón 13:11, 2Krón 20:20, 2Móz 16:12, 2Móz 16:12, 2Móz 16:13, Ézs 17:11, Zsolt 88:13, Eszt 2:14, Eszt 5:14 (sajnos nem volt időm elemezni az itt felsorolt verseket, és kizárni a listából a "nem megfelelőket").

Miután évekkkel ezelőtt többször is olvastam mind az új- mind az ószövetségben, hogy a férfi és nő „lesznek egy testé”, sokáig csodálkoztam rajta, hogy miért fogalmazott a biblia szerzője ily furcsán, mert még az igazán szerelmes és egymást kölcsönösen tiszta szívből szeretők sem lesznek fizikai értelemben egy hús-vér test. Mivel Isten nem hazudik, ezért tudtam, hogy az értetlenség a saját tudatlanságomnak az eredménye. És így is volt. Mert csak miután körülbelül 6 évvel ezelőtt elkezdtem tanulmányozni a héber eredeti forrást (szótárak, konkordanciák, kommentárok segítségével), észrevettem, hogy a magyar és román nyelvű biblia fordítások egyes helyeken durván meg lettek hamisítva (mind az új-, mind az ószövetség, ezért is irom kisbetűvel a biblia szót is). Miután intenzívebben elkezdtem tanulmányozni a James Strong által összeállított héber-angol szótárát (kb. 4 évvel ezelőtt), Isten kegyelméből és segítségével, rájöttem, hogy a szótárban szereplő héber betűk, egyfajta hieroglifa, piktogram szerű elemekként voltak használva körülbelül 3000-4000 évvel ezelőtt az Izraeliták által, vagyis minden héber betűnek megvolt a saját jelkép rendszerű jelentés halmaza. Ezért pár nap alatt végigfésültem az egész James Strong szótárát, tanulmányozva a legegyszerűbb és legrövidebb szavakat, hogy megközelítőleg minél pontosabban meg tudjam határozni minden egyes héber betűnek a jelentését. Így megközelítőleg 4 év alatt jutottam el ahhoz az általam is használt Titkos Héber jelképrendszer, piktogram szótárhoz (amit külön lapon mellékeltem), melynek segítségével, megértettem, hogy az egész Szent Írásnak a szellemi/lelki Izrael számára csakis szellemi az értelmezése (duális jelképrendszerű – egy szónak lehet nemes vagy negatív értelme, attól függetlenül, hogy milyen szövegkörnyezetben van beágyazva), vagyis csakis ehhez kell tartaniuk magukat (ez javarészt titkos, és a testi ember kudarcra van ítélve, amennyiben megpróbálná felfedni az abban elrejtett igazi kincseshányát, főképpen ha ezt önző okokból tenné), a testi értelmezés (ez az amit a világ ismer) viszont a testi Izrael és a testi keresztények számára lett adva, és az csak akkor hasznos a számukra, ha szigorúan minimum betartják a 10 parancsot (ami magában foglalja az öldöklés és hazugság tiltását is, és az igazi szombat tartását) és 3Mózes 23-ban írtakat is (hogy most a többire miért nem térek ki, azt most legfőbbképpen terjedelmi okok miatt teszem és a sürgető

körülmények miatt, melyekre most nem kívánok itt kitérni).

Tehát ezek után tudván azt, hogy szellemileg kell értelmezni azt is, hogy **a férfi és nő „lesznek egy testé”**, a héber eredetiben nem volt nehéz megtalálnom azt sem, hogy **az emberek szelleme jelképezi a férfit és teste jelképezi a nőt**, tehát amikor a szellemi lény egy testet ölt, akkor jelképesen megházasodnak, és egyesülésük révén eggyé válnak, **ezért már nem szellemnek vagy testnek hívjuk az eggyé vált élő entitást, hanem – a földön – léleknek. A lélek tehát sem test, sem szellem, hanem a kettő együtt**. Így azt gondolom, most már érthető, miért van az, hogy **a szellemi Izrael a megváltó testének és menyasszonyának is van nevezve** (az újszövetségben teljesen nyíltan, az ószövetségben meg részben nyíltan részben fedetten). Ezért van az, hogy az 1Mózes 20-ik fejezetében **SÁRA (a SZELLEMI Izrael hívő közösségét jelképezi), ÁBRAHÁM (sok helyen a Megváltót jelképezi) FELESÉGÉNEK (vagyis a Megváltó SZELLEMI teste) és HÜGÁNAK** (mivel az Isten minden igaz hívőnek a SZELLEMI ATYA is, ezért húga, vagyis lánya, mert itt egy hívő közösségről van szó, és nem egy egyénről, márpedig **az Igaz Egyház a Szent Írásokban mindig nő nemű, vagyis a gyengébbik, tökéletlenebb nemmel van jelképezve az Istennel szemben, aki nemcsak erősebb de tökéletes is. Jelenlegi tudásom szerint a biblia női-férfi jelképrendszere elsődleges célja az erőviszonyok és morális-, erkölcsi-, szellemi-minőségbeli viszonyoknak a tisztázása véget van használva, mivel a Mennyei teremtményeknek és egyébként a szellemnek sincs nemük) van nevezve**. Lehet, hogy hihetetlenül hangzik, **de Káin az emberi testet jelképezi, és Ábel azt a szellemi lényt jelképezi, aki „testvére” Káinnak, méghozzá abban az értelemben „testvérek”, hogy amíg a szellem a testben van, abban él, addig ezek egymás társai, vagyis Ábel (a szellem) egy fizikai testben él, mely Káin** (ez és sok egyéb dolog csakis a héber eredeti forrás kódolt részeinek a visszafejtéséből derül ki és a továbbiak csak a bibliai verseket fogom feltüntetni, hogy az őszinte és tisztességes hívek, érdeklődők utána tudjanak néz – Káin és Ábel igaz története az 1 Mózes 4 fejezetében van kódolva, főképpen a 7-9 verseiből lehet). Az anyagi testhez kötött, és az ahhoz kötődő, ahhoz vonzódó szellemi lényt jelképezi a **sátán** szó is, mely szó szerint, röviden úgy van definiálva, hogy az **anyagban megnyilvánuló szellem. Éva, az anyagi testet jelképezi, mely alá van vet Ádámnak, a szellemnek, mely egy adott anyagi testben lakozik**. Számos bibliai versből (eredeti héber forrásból) kiderül, hogy **Elohim** nemcsak az Isten Fiának a jelképe/titulusa (**A Legfőbb Szellemi vezető égen és földön**), hanem a kötött teremtményeké is, mely esetben **elohim** úgy van definiálva mint: **Száműzött/ellenséges/utálatos/elitált és mindkét síkon (fizikai és szellemi) megkötött lények**. Ugyanez a dualitás/sokrétűség vonatkozik számos egyéb fogalomra, melyek között a **Jáhúá (YHVH)** talán a leginkább figyelemre méltó, mert **szó sincs arról, hogy ez a titulus az Isten neve lenne, hanem leginkább egy sokrétűséget tükröző jelképnek tudom nevezni, mely egyebek mellett nemcsak valamilyen magasabb rendű égi szellemet szimbolizál, hanem az emberi szellemnek és testnek a jelképe is**, és az egyik elsődleges értelme a következő: **Szellemi lény mely értéktelen [dolgokra] támaszkodik, mely száműzött**. **Mózes** is van nemes(1) és negatív(2) meghatározás: 1. **A győzedelmes** (sin betű) **szellem** (mem), **mely kormányoz** (he), és 2. **A rossz/romboló/romlott/hazug** (sin) **szellem** (mem), **mely kormányoz/száműzött** (he).

A második esetre jó példa az a parancs mely a testi Izraelnek/embereknek lett beadva mint Istentől és Mózes szájából jövő parancs: **„És szólt nékik: Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: Kössön mindenitek kardot az oldalára ... kiki ölje meg az ő atyafiát, barátját és rokonságát.”** (2Mózes 32:27). **Aki szó szerint elhiszi, hogy egy ilyen parancs az egy Igaz Istentől vagy az égi Mózesztől (Isten Fia) származik, annak az istene a saját romlott szelleme és teste, és rosszabb egy hitetlennél, ki tagadja az Isten létét, de legalább nem gyalázza a Teremtőnket és Megváltónkat**. A példázat és okítás kedvéért az előbb idézet résznek a kezdetét visszafejtve, tehát valódi szellemi értelmét itt most ismertetem: **„Az élő Ige, Isten, ezt mondta az összes igaznak, a sátoroknak (szellemi testnek – mely egy élő entitás!) melyben laknak az igaz és felvilágosult szellemek, Jáhúának (YHVH), az élők (lények) Legfőbb Szellemi vezetőjének (Elohei), Izraelnek (Isten Fiának az egyik titulusa/neve melyről Izrael népe lett elnevezve – 2Mózes 4:22, 5Mózes 28:10, 2Kronika 7:14, Jeremiás 15:16, 2Kronika 6:33, Ézsaiás 43:6-7, 48:1. Isten Fiának a testéhez tartozik minden egyes igaz hívő ki a SZELLEMI IZRAELNEK a közösségéhez tartozik, tehát az EGY IGAZBAN benne van TÖBB IGAZ, ugyanúgy mint EGY emberi testben TÖBB sejt van), az élő szellemeknek, az igazaknak, hogy kössék meg a törvénytíprókat (rosszakat, romlottakat), hogy a romlottak vezetője – aki a felvilágosultak ellensége [is] – a sátor (anyagi test – kard által szimbolizálva) melyben laknak a törvénytíprók – , az legyen, a törvénytíprók edényét beborító anyaghoz kötődő sokaságé...”** (a visszafejtés az idézet rész dupla vonalakkal aláhúzott részre vonatkozik). Idevonatkozóan, még fontos tudni, hogy annak a szövegnek, hogy **„ölje meg”** a valódi, szellemi értelme a következő: **„A felvilágosult szellemek, TÁVOLÍTSÁK EL A ROMLOTTAK TAMASZÁT** (itt az anyagi jólétet és javakat kell érteni a „támasz” alatt, melyet pár versel előbb az arany borjú jelképez és mely megvadítja, még inkább megrontja a bűnben élőket)”. Az atyafi, barát és rokon mind az anyagi testet jelképezi, mely a szellemnek az ellensége lett, de csaló, illuzórikus természete miatt, sikerült az erősebbik felet, a szellemet igába hajtani, hogy a testet szolgálja, múlt élvezetekkel jutalmazva a rabszolgát, ezáltal még inkább megbilincselve, elsötétítve a szellemet. Ezért amikor az anyagi javak eltávolítására vannak szólítva az Isten igaz szolgálói, akkor a rabszolgatartó testnek a utánpótlását vágják el, minek következtében a csaló meggyengül, a becsapott észhez térhet, kiszabadulhat, az így meggyengített bilincsekből, és átveheti a hatalmat a számár felet (test), mely bolond rabszolgát csinált a urából. Látják mennyiben különbözik a testi értelmezés a szellemitől?

AZOK AKIK MÉG MINDIG MEGKÉRDŐJELEZIK A MESSIÁS ELSŐ ELJÖVETELÉT, MERT EGYES – A MEGVÁLTÓVAL KAPCSOLATOS – PRÓFÉCIÁK MÉG NEM TELJESÜLTEK BE, mint például a következő bibliai versekben írtak: **Ézsaiás 2:4, 11:6-9, 25:8, 51:11, 2:17, 1:26, 11:4** (Itt az, hogy **„... ajkai leheletével megöli a hitetlent/gonoszt” nem emberi képességekre utal, hanem emberfelettire, ami kizárja annak a lehetőségét, hogy embernek lehessen tekinteni azt, aki a Messiásra váró feladatokat – sebek begyógyítása, igazi globális béke megteremtése, stb. – el fogja végezni, Ő csak emberi testben lesz, de nem ember lesz, hanem az Isten Fia, aki nem emberi hús-vér teremtmény, hanem csakis szellemi), Zakariás 12:8, 8:23, Ezékiel 39:9, Zofóniás 3:9, Dániel 9:24, Ézsaiás 40-ik fejezete, stb..** **AZOK ÓRIÁSI TÉVEDÉSBEN VANNAK, MERT MINDEZEK A PRÓFÉCIÁK AZ IGAZI MESSIÁS MÁSODIK ELJÖVETELEKOR FOGNAK BETELJESEDNI** (egyesek egy kevés idővel előbb), **AMIKOR MÁR NEM MINT SZENVEDŐ ALANY (aki híveinek megváltásáért szenved – amint volt az első eljövételkor), HANEM MINT GYŐZEDELMEK KIRÁLY FOG MEGJELENNI A VILÁG ELŐTT. Az igaz Messiás szent, és semmiben sem hasonlítható a halandó emberhez, akit – bukása után – messziről sem lehet szentnek tekinteni**. Az hogy a TESTI Izraelnek a többsége meg fogja vetni az Igaz Megváltót, Szabadítót, az az **5MÓZES 32:15,18** írtakból is kiderül. A Szent Írások világosan rámutatnak arra, hogy **minden testi ember ellensége az Istennek, mivel ők javarészt csakis a földi dolgokra gondolnak és a szellemiekkel, lelkiekkel nem törődnek**.

Még Izraelnek a régebben élt rabijai is ismerték, hogy **a Szent Írásokban két Messiás kép van felvázolva. Az egyiket a Messiás –**

József Fia-, a másikat a Messiás – Dávid Fia-ként emlegették. Az első a szenvedő Messiás (első eljövetelekor) a második a győzedelmes Messiás (második eljövetelekor). Azt hiszem, az Ézsaiás 52 és 53. fejezeteiben írtak is, világosan rámutatnak a szenvedő Messiásra, és ezt a régebben élt rabbik is elismerték (pl. Moshe Alshech). Az Ézsaiás 53:9-ban írt: „... pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában.” – szövegrész kizárja annak a lehetőségét, hogy itt a próféta egy népről, vagy emberekről beszéljen, mert meg van írva: „MINDNYÁJAN ELHAJLOTTAK; EGYETEMBEN ELROMLOTTAK, NINCS, A KI JÓT CSELEKEDJÉK, NINCSEN CSAK EGY SEM” - Zsoltárok 14:3. Ha pedig a próféta nem emberekről szól, akkor ki másról szólna mint az Igaz Messiásról, a Megváltóról, aki szenvedésein keresztül váltotta meg a híveit a bűnnek a rabságából, és ezért „betegséginket ő viselte, és fájdalmainkat hordozta... megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van ... az Úr mindnyájunk vétékét ő reá vetette... Kínztatott, pedig alázatos volt ... népem bűnéért lón rajta vereség... életét halálra adta, és a bűnösök közé számláltatott,pedig ő sokak bűnét hordozta, és a bűnösökért imádkozott!” - Ézs 53:4-12. FIGYELEMBE VÉVE AZT A TÉNYT IS, HOGY A SZENT ÍRÁSOK SZERINT ANNAK AZ EMBERNEK AKI ISTEN TÖRVÉNYEI SZERINT ÉL ÁLDÁS VAN MEGIGÉRVE ÉS NEM ÁTOK, NEM CSAPÁCSOK, ÍGY AMENNYIBEN ISTEN SZAVÁT IGAZNAK TARTJUK, AKKOR EL KELL ISMERNÜNK, HOGY AZ ELŐBB IDÉZET RÉSZEK SZENVEDŐ ALANYA NEM EMBER, HANEM CSAKIS A MESSIÁS, AZ IGAZ HÍVEK MEGVÁLTÓJA ÉS SZABADÍTÓJA.

Végezetül szeretném felhívni azoknak a figyelmét akik **esztelenül használják a héber eredetű gój(im) szót** (גוי / גויים), hogy ennek a szónak nincs semmiféle genetikai hovatarozáshoz köthető jelentése, és csupán spirituális, lelki, szellemi az értelme. **A gój szó mindenek előtt az olyan teremtményekre utal akik genetikai, testi hovatarozásuktól függetlenül elidegenültek az Istentől, hátat fordítottak az Istennek, és ez a dolog érvényes minden testi emberre, attól függetlenül, hogy a szájával vallja-e vagy sem az Istent, de cselekedeteikkel megtagadják** (például gyilkolnak vagy készek embertársaikat gyilkolni, csalnak, lopnak, hazudnak, ravaszok, paráznák, telhetetlenek, rasszisták, stb...). Mi erre a bizonyíték? Tele van velük a biblia, és ha figyelmesen és elfogulatlanul tanulmányozza valaki a Szent Írásokat, látni fogja, hogy **Isten minden olyan ígérete, mely örök, szellemi/lelki javakat-, égi javakat foglal magában – beleértve az örök életet is – csakis a lelki/szellemi Izraelnek lett megígérve. Amikor az 1Mózes 21:10-be azt olvassuk, hogy:**

„...nem lesz örökös e szolgáló fia az én fiammal, Izsákkal”, **itt arról van szó, hogy a karnális hívek** (testi, érzéki emberek – akinél a legfőbb bálvány és egyben börtön is a saját testük, melyet lelkesen ápolnak, etetnek, kényeztetik, oltalmaznak – vagyis szolgálják – nem tudván azt, hogy ezáltal a saját börtönüknek a falait erősítik, a saját rabláncukat szaporítják), **akik a testnek és anyagnak a rabjai, azt szolgálják** (a testet), **azokért szolgálnak** (anyagi javakért), **a Mennyeek Országát, az örök életet és minden egyéb igaz javakat nem örökölhettek, mivel ez az örökség csak a szabadoknak, a szellemi/lelki Izraelnek lett megígérve, kiket sem a testnek a kívánságai sem az anyagi javak múltó de csábító csillogása, nem képes megláncolni, szabadságukban korlátozni, így teljes szívükkel és erejükkel képesek az Istent, és csakis az Isten szolgálni, amint az igaz hívektől ez el is van várva. A földi javak a testi Izraelnek feltételekhez kötve lettek megígérve, és ezen feltételek között kiemelkedő szerepe van a tíz parancsolat teljesítésének** (melyet nemzetiségtől függetlenül minden Istent való őszinte hívőnek tartania kell). Szóval mi az egyik tagadhatatlan bizonyíték arra, hogy a héber eredetű gój szónak nincs semmi köze az emberek testi, genetikai felépítéséhez? A bibliában, **az 1Mózes 25:23-ban, mind Jákóbnak**(később lett Izrael), **mind Ézsáúnak az utódai gójoknak vannak nevezve, amint egyéb helyeken is, mint például** (a teljesség igénye nélkül és csak a példázat kedvéért):

1 Mózes 35:11 És ezt mondta neki [Izraelnek] Isten: Én vagyok a mindenható Isten, **nővekedjél és sokasodjál! Nép** [eredeti: goy, magyarul gój] **és népek** [eredeti: goyim, magyarul gójok] **sokasága legyen téled,** és királyok származzanak ágyékdoból.
Ezékiel 2:3 Embernek fia! **küldelek én téged Izráel fiaihoz, a pártos nemzetségekhez**[eredeti: goyim], **a kik pártot ütöttek ellenem;** ők és atyáik vétkeztek ellenem mind e mai napig.
Ezékiel 37:22 **És egy néppé** [***eredeti: legoy, és dekódolatlan jelentése: **Az összes**<lamed> **nép**<gimel> **egyesülni fog**<vav> **az Istenben**<yod> ***] **teszem őket azon a földön, Izraelnek hegyein, és egyetlenegy király lesz mindnyájok királya**[a hullámos vonalakkal aláhúzott résznek a valódi jelentése: **mindenki számára, a királyok Királya**, lemelech – itt királyok Királyát jelenti], **és nem lesznek többé két néppé**[eredeti: goyim], és ezután nem oszlanak többé két királyságra.

Hogy Yáhuáh nem csak a test szerinti (genetikai) Izraelitákat fogadta el mint saját népét, hanem minden benne hívő más nemzetiségűt is, az a következő igéből is kiderül:

Zakariás 2:11 **És sok pogány**[eredeti: goyim] **csatlakozik azon a napon az Úrhoz, és népemmé lesznek...**
Tehát az egy igaz Isten előtt nem a testi hovatarozásunk a fontos, nem a külső, hanem a szellemi, lelki irányultságunk a fontos, hogy a szívünkben a mennyei Atyánk, az egy igaz Isten a legfontosabb, vagy inkább a nyomorult, semmitérő és mulandó földi létünk a fontosabb. Ezért is van,hogy **Isten áldását ígérte a föld minden nemzetségének, mindazoknak akik hisznek, amint Ábrám is hitt** (1Mózes 12:3).

Akik a gójok öldöklésére uszítják az embertársaikat, jó ha az Izraeliták is tudják, hogy az a sátáni szócső aki ilyesmiket hirdet, nemcsak az idegenek– , **de Izrael fiainak az öldöklésére is uszítja az esztelen és tudatlan híveiket, mivel Izraelnek a fiai is több helyen a bibliában gójoknak vannak nevezve.** Nagyon jól van megírva az Újszövetségben, hogy **az ilyen sátáni állhívők minden embernek az ellenségei. És ezt egy igaz, hithű Izraelita írta, aki az igaz Messiásnak az egyik kiemelkedő apostola**(Pál apostol), **ki eleinte üldözte azon zsidókat akik hittek Izrael igaz Megváltójában és Szabadítójában, mígnem Isten kegyelméből személyesen találkozott az igaz Messiással, és így megtért, lehullott a szeméről a sok dogmából és hazugságból szövött fátyol,és ennek következtében üldözőből maga is üldözött lett, aki sok szenvedés és nyomorúság közepette között sem tagadta meg az igaz Messiást.**

Senki se feledje, hogy a tíz parancsolatban nem az áll, hogy ne öldököld felebarátodat, hanem az, hogy „ne ölj”, ami általános tiltás, vagyis ez kizárja még azt a lehetőséget is, hogy az ellenségedet pusztítsad el. De mondhatja valaki, nincs-e számos olyan parancs a bibliában mely az ellenség elpusztítását írja elő az állítólagos hívek számára? **Látszat szerint** így van, mert az írások egy jó része – amint Dániel könyvében is írva vannak – le vannak pecsételve, vagyis kódolva vannak (Dániel 12:9, Ézsaiás 29:11, 5Mózes 32:34,

Jeremiás 32:10-14), hogy azok akik nem keresik éjjel nappal az Isten által kinyilatkoztatott igazságokat, ne is találják meg és ne is ismerjék meg. **Az írásek duálisak, vagyis magukban foglalnak jó és rossz parancsokat** (5Mózes 30:15, Ézsaiás 45:7, stb). Miért? Azért, **hogy könnyen kiszűrhetők legyenek a hitetlenek** (még egy hús-vér ember számára is), **a rosszak, és így minél előbb el lehessen őket választani, az igaz hívek társaságából** (a biblia elején nem véletlenül lett megírva, hogy **Isten elválasztotta a világosságot=híveket a sötétségtől=hitetlenektől, rosszaktól**). Ugyanis aki igazán hisz az egy Igaz Istenben, az tudja, hogy Ő soha nem hazudik, soha nem keveredik ellenmondásba, stb. Ha pedig egy teremtmény Istenre hivatkozva, az Isten tízparancsolataival ellentétes parancsot, rendelkezést vagy utasítást ad, aki azt végrehajtja, azon nyomban bizonyítja hitetlen és/vagy értelmetlen mivoltát, mivel többet ad egy teremtmény szavára, mint Isten szavára. Ha pedig így állnak a dolgok, rendelt dolog, hogy a rosszak a rosszaknak legyenek átadva, alávétve, hogy a rosszak fölött rosszak uralkodjanak, és így egymást kölcsönösen tönkretegyék és megsemmisítsék. **Az igaz híveknek nem szabad a rosszat rosszal viszonzniuk** (Példabeszédek 20:22, Róma 12:17, 1Péter 3:9, Máté 5:39, 1Thess. 5:15) **és az sincs megengedve, hogy a hitetlenek között éljenek**. A legcsekélyebb mértékű, hitetlenekkel való érintkezés (pl. hétköznapi dolgokról való társalgás) visszahúzza, fékezi a hívő ember lelki fejlődését, kisebb-nagyobb mértékben beszennyezi őt, és így gyakorlatilag egy bizonyos pontnál tovább nem tud továbbhaladni. **A hívő embernek meg kell értenie, hogy amint egy egyszerű kézfogással egy ember fizikai kontaktust teremt egy másik emberrel, szellemi síkon két szellemi entitás (mondjuk emberi) a kommunikáció révén érintkezik, teremt kölcsönös kontaktust, aminek következtében mindkét fél kölcsönösen befolyásolja egymást**, ami egy hívő számára egészen romboló lehet, amennyiben egy negatív, romboló karakterű hitlennel (az állhívek is idetartoznak) lép kapcsolatban (fizikai vagy szellemi síkon), mivel **akivel kapcsolatot teremtünk, annak mértékében, hogy mennyire szimpatikus nekünk, befolyást tud gyakorolni szellemünkre** (és ezáltal sok bajt is tud okozni). Egyebek mellett **ezért tiltotta meg a Megváltó a tanítványainak, és Elizeus (Elisá) is Geházinak** (szolgájának), **hogy ha találkoznak egy idegennel az úton köszönjenek neki** (még ha az köszön is). Ezért is **követeli – kezdettől fogva – a drága szent egy igaz Isten, hogy különüljünk el a hitetlenektől, vonuljunk ki Babilonból** (Ézsaiás 48:20, 52:11, Jeremiás 50:8, 51:6, Jelenések 18:4, 2Korinthus 6:17-18) mert soha sem volt megengedve az átkozott keveredés, mely napjainkban oly megszokottá vált, és melynek következményei katasztrofálisak. **Ezért az igaz hívek számára, a szellemi Izrael számára, rövidesen megkezdődik az újabb Egyiptomi kivonulás.**

Mindaz amit e dokumentumban rögzítettem, meglátásom szerint – a Szent Írásokra támaszkodva – **teljesen világosan bizonyítja, hogy az Igaz Messiás, a Megváltó, nem egyszeri-, hanem kétszeri megjelenése lett megjövendőlvé a Szent Írások számos helyén, mely jövendőlések, csak részben nyitottak, vagyis ismertek a világ által. A próféciaák java része pecsételve lett**, vagyis az avatatlan szemek elől az igaz kincsek el vannak zárva, jelképrendszer által kódolva lettek. Az itt felhozott példák, idézett versek, csak a jéghegy csúcsa. **Továbbá, hiszem, hogy az itt ismertetett érvek, versek és magyarázatok kétségen felül bizonyítják azt is, hogy az Igaz Messiás első eljövele körülbelül 2000 évvel ezelőtt megtörtént**. Továbbá úgy vélem, hogy ha ezek az információk sem képesek egy szkeptikust legalább mélyebb gondolkodásra készíteni, akkor ott gond van az illetőnek az Istenbe vetett hitével, vagy messziről sem nevezhető elfogulatlannak, ami azt jelenti, hogy ő zsákutcába jutott, és az egyetlen megoldás a számára, ha visszafordul, és megkeresi azt az utat, mely az egyetlen egy helyes Út, mely a fény felé, az Isten országa felé vezeti őt is.

Végezetül kívánom, hogy az egy igaz Isten áldjon és oltalmazzon minden őszinte hívő embert, aki vallja a magasztos drága szent egy igaz Istent (HaElohimot) és áldott szent Fiát (Jáhúsát). Ámen.

Világszerte örök szívből jövő dicsőség, áldás, magasztalás és dicséret legyen a drága szent egy igaz Istennek és az áldott szent egy igaz Fiának, az egy igaz megváltó Urunknak, Jáhúsának. Ámen.